

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political.

سیاسی

نویسنده: والنتین کاتاسانوف
برگردان از: ا.م. شیری
۰۴ فیروری ۲۰۲۱

طب در خدمت ایجاد نوع جدید جامعه استبدادی

تحقق توطئه علنی ژاک آتالی

براحتی می‌توان انسان را با اتکاء به شواهد فریب داد، اما اگر روندها را درک کند، دیگر نمی‌توان او را گول زد.

آلن دالاس

همه‌گیری که در بهار سال ۲۰۲۰ در باره آن بسیار صحبت کردند، پدیده خودجوشی نیست. این عملیات از قبل با هدف نوسازی جهان به سود «نخبگان جهانی» («پشت پرده جهانی»، «دولت جهانی») برنامه‌ریزی شده بود. شواهد زیادی در این زمینه وجود دارد. فرضیه مبهم رئیس سازمان جهانی بهداشت در ۱۱ مارچ سال ۲۰۲۰ مبنی بر احتمال همه‌گیری و آنچه که پس از آن روی داد، می‌تواند تصورات مختلفی ایجاد کند؛ از جمله با آتش زدن رایشناک در ۲۷ فیروری سال ۱۹۳۳، که به دنبال آن آلمان به موازات وضع محدودیت‌های شدید علیه آزادی‌ها، مقدمات جنگ جهانی دوم را فراهم کرد.

یک تصور سرگرم‌کننده‌تر دیگر، برگرفته از رمان «گوساله طلایی» اثر ایلین ایلف و یوگنی پتروف نیز جالب است. آنجا در یک شهرک در ساحل بحیره سیاه، «خانه رسوا»، یک خانه اشتراکی دو طبقه آتش گرفت. خانه رسوا به طور اتفاقی آتش نگرفت، بلکه پیش‌بینی شده بود. به این سبب که در میان ساکنان این خانه غبطه، دسیسه، خصومت متقابل حاکم بود و به دلیل رسوایی‌های مکرر و دعوای سنگین، این ساختمان مشترک، به نام خانه رسوا شهرت یافته بود... ساکنان ساختمان، منزل و دارائی خود را در برابر آتش سوزی بیمه کرده و سپس منتظر شروع یک «واقعه»- آتش سوزی بودند. کار یک پیشکار به نام میتریچ در این داستان جالب است: او اولین کسی بود که ایده بیمه اموال را مطرح کرد و سپس احساس گله‌ای کار کرد: همه ساکنان این شهرک از پیشکار پیروی کردند. میتریچ و همسایگان منویات خود را با یک دیگر در میان نمی‌گذاشتند، اما بدون کلام یکدیگر را درک کردند. «خانه رسوا» در اثر آتش زدن یک سرایدار سوخت. جامعه شناسان چنین مواردی را خودانگاری می‌نامند.

همه‌گیری و قرنطینه جهانی می‌تواند با یک آتش‌سوزی جهانی مقایسه شود. بسیاری از خود می‌پرسند: چه کسی این «آتش» را روشن کرد؟ این سرایدار کیست؟ اما برای من، حل مسأله دیگری در این داستان مهم است: چه کسی در نقش سرایدار ظاهر می‌شود؟

گزینه من این است: «میتریچ»، ژاک آتالی بود. او یک اقتصاددان، نویسنده و سیاستمدار فرانسوی است. در سال ۱۹۴۳ در الجزایر متولد شد. در سال ۱۹۵۶، خانواده ژاک به پاریس نقل مکان کرد. وی در سال ۱۹۸۱ هنگامی که مشاور رئیس جمهور فرانسوا میتران شد، به شهرت رسید. در ماه اپریل ۱۹۹۱، به عنوان اولین رئیس بانک اروپایی بازسازی و توسعه (EBRD) مشغول به کار شد. آتالی یکی از متهمان پرونده فروش غیرقانونی اسلحه به آنگولا («آنگولایت») است. او یک فراماسون، بنا به برخی منابع، یک ایلومیناتی (روشن ضمیر) است (ایلومیناتی فراگیرترین تئوری توطئه در جهان است. مترجم).

امانوئل مکرون، رئیس جمهور فرانسه شدت تحت تأثیر آتالی قرار گرفت. در باره فعالیت‌های ماکرون، بنیاد فرهنگ ستراتیژیک در سال ۲۰۱۷ نوشت، «ردپای آشکار تأثیر... تحت تأثیر ژاک آتالی، عضو باشگاه بیلدربرگ و نظریه پرداز افراطی جهانی سازی بود، که امانوئل ماکرون حدود یک سال (۲۰۰۷-۲۰۰۸) در نقش معاون گزارشگر کمیسیون بهبودی رشد اقتصادی فرانسه به فعالیت مشغول شد. «فلسفه آتالی، یهودی سفاردی الجزایر، به این واقعیت خلاصه می شود که قدرت مطلق پول، عادلانه ترین نظم اجتماعی است و قبیله «عشایر جهان» که مولود جهانی سازی است، باید به طور قاطع از ریشه های ملی آن جدا شود» (تأکید از ما است).

آتالی می تواند با عبارات پر طمطراق، تأملات زیرکانه و با نشان دادن اطلاعات گسترده خود شنوده را مجذوب نماید؛ او با بی تکلفی ظاهری، قادر است تأثیر خواب آور بر مخاطبانش بگذارد.

آتالی نه فقط به نوعی میتریچ، حتی هربرت ولز را، فردی که به نخبگان فکری انگلیس تعلق داشت و نگران نوسازی ناتمام جهان به نفع نخبگان آنگلوساکسونی بود، به یاد می آورد. او ایده خود مبنی بر این که جهان «کامل» چگونه باید باشد و چگونه به سوی آن باید حرکت کرد، علناً توضیح داد. اثر ولز تحت عنوان «توطئه آشکار» (منتشره در سال ۱۹۲۸) نمونه بارز این نگرانی او می باشد. و حالا، ژاک آتالی، یک فراماسون عالی مقام، علناً درباره نقائص قرن بیست و یکم بحث می کند و نحوه تغییر آن را توضیح می دهد. مدعیات آتالی را می توان یک توطئه آشکار نیز خواند.

در سال ۱۹۷۹، ژاک آتالی که هنوز شهرت نیافته بود، با حضور در تلویزیون فرانسه، درک خود از «دیکتاتوری تندرستی» را تشریح نمود. او گفت: «ما یک شکل مطلق جامعه دیکتاتوری ایجاد خواهیم که در آن همه بخواهند خود را داوطلبانه («آزادانه») با هنجارهای تعیین شده مطابقت دهند. همه باید داوطلبانه («آزادانه») وضعیت بردگی خود را بپذیرند... این شکل جدید جامعه استبدادی، مفاهیم خیر و شر، نوع نگرش نسبت به مرگ، با کمک طب ساخته می شود (تأکید از ماست. تحریریه).

آتالی حتی در آن زمان پیشنهاد کرد که «گذرنامه‌های ویژه سلامت» برای کنترل افراد صادر شود. کارشناسان اتحاد بین‌المللی سازمان‌های اجتماعی جهان ضمن تجزیه و تحلیل برنامه‌های جهانی‌سازی برای سال ۲۰۲۱ چنین سؤالی را مطرح کردند: آیا فاشیسم در سرتاسر جهان در افق دید است؟ و با بررسی چشم‌انداز ظهور سندی مانند «گذرنامه سلامت»، تأیید می‌کنند، که ایده معرفی چنین سندی نخستین بار توسط ژاک آتالی مطرح شد.

سخنان ۱۲ سال پیش آتالی در ستون او در «L'Express» هیاوی باز هم بلندتری بلند کرد. لازم به یادآوری است که این هیاو در متن حوادث بزرگ جهانی مانند بحران مالی جهان و شیوع جهانی آنفلوآنزای خوکی روی داد. در ۵ مارچ سال ۲۰۰۹ آتالی نوشت: «تاریخ به ما می‌آموزد بشریت فقط زمانی که کاملاً بترسد به رشد اساسی دست می‌یابد. در این صورت، به ایجاد سازوکارهای دفاعی دست می‌زند...». آتالی ابراز تأسف کرد، که دولتمردان و سیاستمداران یک فرصت عالی برای شروع کار تجدید ساختار در سراسر جهان را که بحران مالی و آنفلوآنزای خوکی ایجاد کرده بود، از دست دادند (در زمان انتشار، شدت هر دو حادثه رو به کاهش نهاده بود). آنگاه آتالی خاطرنشان کرد، که باید منتظر بحران بعدی و همه‌گیری بعدی باشیم».

آتالی اظهار عقیده کرد که «همه‌گیری بزرگ» بسیار بیشتر از هر گونه تبلیغات بشردوستانه یا زیست‌محیطی مردم را به نوع‌دوستی متقاعد می‌سازد...». نوع‌دوستی به معنای آمادگی مردم برای فداکاری و خویش‌ننداری «در جهت منافع بشریت» درک می‌شد. آتالی خواستار درس گرفتن از حوادث شد و نوشت: «تا قبل از رویداد اجتناب‌ناپذیر بعدی، ما باید بتوانیم سازوکارهای پیشگیری و کنترل و همچنین، سازوکارهای تدارکاتی برای توزیع عادلانه داروها و واکسین‌ها ایجاد کنیم. برای انجام این کار، ما باید یک نیروی پولیس جهانی، یک منبع جهانی (احتمالاً، یک منبع متمرکز فرماندهی نظامی برای ذخیره دارو و واکسین) و به تبع آن، برای مالیات جهانی ایجاد کنیم. برای چه؟ این بسیار ساده است: در این صورت ما می‌توانیم خیلی سریع‌تر پایه و اساس یک دولت جهانی واقعی را بنیان بگذاریم».

این موضوع ۱۲ سال پیش مطرح شد. و اکنون ایده‌های یک جهانی‌گرای کهنه‌کار، به لحاظ اعتقادی نزدیک به کلاوس شواب، در حال تحقق است.

در سال ۲۰۲۰، آتالی با انجام یکسری مصاحبه‌ها نشان داد، که وی از آنچه اتفاق افتاده («همه‌گیری»، قرنطینه جهانی، انتشار برنامه «بازسازی بزرگ»)، بسیار خوشنود است. آتالی امیدوار است که این روند به نتیجه منطقی خود، یعنی ایجاد یک دولت فعال جهانی برسد.

* - پروفیسور، دکنر علم اقتصاد، مدیر مرکز مطالعات اقتصادی «شارایوف» روسیه، مشاور اقتصادی اسبق دبیر کل

ملل متحد، پژوهشگر مسائل پشت صحنه

ا.م. شیریں

۱۵ بهمن - دلو ۱۳۹۹

منابع:

<https://www.fondsk.ru/news/2021/01/25/otkrytyj-zagovor-zhaka-attali-pretvorjaetsja-v-zhizn-52768.html>